

bomasse, der skal fordeles mellem arvingerne, reduceres med den skat, som boet skulle have betalt, hvis boet ikke havde benyttet sig af sin adgang til at lade en eller flere arvinger overtage boaktiver til deres bogførte værdi eller anskaffelsessum.

Som eksempel kan nævnes et bo, hvis aktiver er vurderet på følgende måde:

Virksomhed (bogført værdi 100.000 kr.)	200.000 kr.
obligationer og kontant	200.000
	<hr/>
	400.000 kr.
latent skattebyrde (f. eks.)	20.000 -
	<hr/>
	380.000 kr.

Der er to arvinger, som hver skal arve halvdelen, altså 190.000 kr. Boet deles herefter på følgende måde:

<i>arving A:</i>	
virksomheden	200.000 kr.
÷ latent skattebyrde	20.000 -
	<hr/>
	180.000 kr.
kontant (obligationer e. l.)	10.000 -
	<hr/>
	190.000 kr.

<i>arving B:</i>	
kontant og obligationer	190.000 kr.

Hvor der til en virksomhed er knyttet en good-will eller andre immaterielle rettigheder, må der forholdes hermed på principielt samme måde som med driftsaktiver. Sådanne rettigheder må indgå i vurderingen og medtages ved fordelingen af arv og ved arveafgiftsberegningen. Derimod skal skattepligtig opskrivning ikke finde sted, dersom den pågældende arving erklærer, at han ikke vil afskrive på det beløb, hvormed vurderingen overstiger arveladers bogførte værdi.

Vi finder dog anledning til at understrege, at netop sådanne aktivers værdi er meget påvirkelige over for dødsfald, hvorfor der bør anvendes forsigtige vurderingsprincipper her. Ofte beror en virksomheds good-will netop på den person, der er død, hvorfor tidligere vurderinger af denne good-will nu må lades ude af betragtning.

Hvis boet sælger virksomheden, kan vi tiltræde, at der finder beskatning sted. I disse tilfælde skulle der da heller ikke være

særlige likviditetsvanskeligheder, ligesom der ikke opstår vurderingsproblemer.

II. Overgang af faste ejendomme.

Såfremt et dødsbo udlodder faste ejendomme, vil den skattemæssige behandling af avance ved udlodning blive følgende:

Hvis det drejer sig om erhvervsbygninger, hvorpå der kan afskrives, og hvor afdøde har foretaget ekstraafskrivninger, forskudsafskrivninger eller forlodsafskrivninger med investeringsfonds, kan der anvendes ganske de samme synspunkter, som ovenfor er anført vedrørende maskiner, inventar, varelagre o. l. Kun skal det tilføjes, at det ved sådanne faste ejendomme ofte drejer sig om relativt store beløb, som fremkommer ved tilbageførelse af de af afdøde foretagne afskrivninger; dog er det kun selve de foretagne afskrivninger og ikke fortjeneste derudover, der kommer til beskatning. Arvinger, der får udlagt en skattemæssigt opskrevet ejendom, vil til gengæld kunne skaffe sig skattemæssig kompensation ved ekstraafskrivninger m. v. i årene efter overtagelsen. De foran omtalte virkninger for såvel boet som arvingerne vil derfor ofte blive betydelige og de anførte betragtninger have ekstra stor vægt.

Vore organisationer skal derfor også på dette punkt henstille, at pligten til skattemæssig opskrivning frafaldes. Den arving, der herefter overtager en ejendom, vil — hvis han vælger at overtage ejendommen til den nedskrevne værdi — ikke kunne afskrive mere, end afdøde selv kunne have gjort fremover, og han vil derfor f. eks. ikke kunne betragte ejendommen som nyerhvervet og foretage ekstraafskrivning på den på dette grundlag.

Værdistigninger på fast ejendom ud over foretagne afskrivninger bør efter vor mening behandles på samme måde som værdistigning på aktier og beskatning efter § 2, nr. 13; i lov om særlig indkomstskat (kapitalvindingskat) bør altså kun finde anvendelse i tilfælde, hvor boet eller arvingerne afhænder ejendommen. Vore organisationer skal derfor — ligesom ved aktier — principalt henstille, at den værdistigning på fast ejendom, som indtræder i tiden indtil udlodningen i boet, ikke beskattes hos boet eller arvingerne efter denne regel.